

A^o. 1830.

BREDASCHIE

Dingsdag



De Bredasche Courant verschijnt, zoo lang de gebeurtenissen in het zuiden voortduren. De Courant, en is door het geheele Koninkrijk bij de Postautoriteit en voornaamste Boekhandelaars verkrijgbaar. Diezelve wordt daags voor den verschijndag alom verzonden.

De abonnenten ontvangen hinnen gewone Couranten en heete vellen per week, voor de bepaalde Abonnements-prijs van 2,25 per kwartaal. Invoeren zal men niet meer dan 100 voor 3 of 5 extra-couranten, per week, betalen.

NEDERLANDEN.

Maand — 11den September.

De afzending van Zijne Majesteit, den 11den September, van den 3den September 1830 N^o. 49, is tot Veearts der 2^e klasse, in deze Provincie beëfend, de heer *Cornelis Nagels*; zijnde aan denzelfden de stad Breda tot standplaats aangewezen, alwaar hij met den laatste der loopende maand, met der woon moet gevestigd zijn.

In de zitting der Tweede Kamer van den 13den Sept. is allereerst een brief ingekomen van den heer *de Stassart*, houdende, dat onrustende bewegingen, wegens den staat der gezondheid zijner echtgenote, hem genoodzaakt hebben, hieswaarts te keeren. In den in ons vorig nummer vermelden brief aan den *Courier de la Sambre* geeft de Ed. Mog. Heer nog bevendien *enige andere redenen* voor zijn afwezen op. Ook is dat geheel wat anders: — een brief aan *le Courier de la Sambre*, die eerst door *le Courier des Pays-Bas* publiek gemaakt moest worden, een brief aan zulke deltische bladen, en een brief slechts aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal: — *fi donc!* Geen dezer brieven echter geeft de ware reden op, waarom de heere de Stassart de vergadering niet bijwoont en deze is, — het zij onzen lezer in het oor gefluisterd, — angst.

De president, bevolgende vervolgens de commissie tot de verzoekschriften, houdende echter besloten, alleen rapporteur te hooren over die onderwerpen, welke onmiddellijk in verband staan met die, weersprekings deze buitengewone vergadering is bijeengevoerd.

De heer *van Sijbema* ontwikkelde een voorstel daartoe staakende: Dat deze kamer den Koning eerbiedig zal verzoeken, dat het Zijne Majesteit moge behagen, de ministers te gelasten, ieder voor zoo veel hem kan aangaan, aan Hoogstdenzelven een officieel en omstandig rapport in te dienen,

Van de vermoedelijke redenen, welke tot dit oproer hebben aanleiding gegeven;

Van al het voorgesagene aan de beroeringen en oproer, van het begin, den voortgang en de gevolgen, met toepassing zoo wel van personen als zaken, ten dezen aan het gouvernement bekend, tot op het doen van het rapport; met bijvoeging, welke middelen ter voorkoming men heeft aangewend, indien het waar is, gelijk de algemeene bekendheid zegt, dat men daags, te voren van het mogelijk ontstaan eens oproers onderrigt was; en eindelijk wat tot stilling alrede is aangewend geworden;

Dat Zijne Majesteit al verder moge goedvinden, dit rapport aan deze kamer te doen overleggen."

De heer *van Dam van Isselt* ondersteunde dit voorstel, hetwelk gedrukt en aan de leden der kamer rondgedeeld zal worden.

Hierna verandende de kamer zich in Comité-Generaal.

Bij de beraadslaging in die vergadering met godsdienstigen heeft, zoo men verneemt, een der leden (de heer *van Alphen*), omstreeft de staking van het adres, in antwoord op de Koninklijke aanspraak, zich hoofdzakelijk aldus uitgelaten:

Dat het adres der Staten-Generaal geen weerklank behoorde te hebben op de aanspraak des Konings, daar deze geen klank is, maar slechts wenschen, uitroedingen en vragen bevat;

Dat het antwoord alles moet omvatten, wat door bestemde gevoelens en wenschen beslissende maatregelen ten gevolge kan hebben de morele kracht aan de regering kan verschaffen;

3^o. Dat de taal van zaken moet gekarakteriseerd worden; alzo er daden van betrekking van souvereiniteit uitgeoefend zijn door ongrondwettige autoriteiten;

4^o. Dat het praedominant punt van de scheiding der beide groote deelen van het Rijk, daarbij van de meerderheid, hetzij voor of tegen, presabel zou kunnen uitgedrukt worden;

5^o. Biedende, dat in dat adres eerbiedig verzoekt moet worden, na een uitstel van eenige dagen, nadat het adres zal zijn goedgekeurd, de eigen en niet aangevoerd hebbende autoriteiten of autoriteiten in België zullen worden goedgekeurd, te keeren tot de wettige orde van zaken: na verloop van welk uitstel, zoo de sommatie geen uitwerking mogt hebben (dat God verhoede!), alsdan die autoriteiten verklaard worden onwettig te bestaan, en dat omtrent dezelve gehandeld worde overeenkomstig de wetten van het Rijk.

Dien ten gevolge, achte de heer *van Alphen* alle propositien en discussien over propositien eene nuttelooze complicatie en opotheid, daar alles zich in het antwoord aan Z. M. op de aanspraak concentreert, terwijl de twee punten, die door den Koning in overweging gegeven zijn, niets anders zijn, dan eene uitbreiding en ontwikkeling daarvan. Hij vraagt dus, dat in deze buitengewone zitting, dat antwoord in eene openbare vergadering moge bespreekt worden.

In het comité-generaal heeft men over het voorgestelde door den heer *van Alphen* beaardlaagd; en daarover hebben het woord gevoerd de heeren *van Dam van Isselt*, *Reyphins*, *de Hon*, *Sapken*, *Corver Hooft*, *van Crombrugge*, *d'Omalus*, *van Sassen*, *van Isselt* en *G. G. Clifford*. Is besloten, de gewone wijs van beraadslaging over het adres te volgen. Daarop is het door de commissie voorgesteld ontwerp van adres naar de afdeelingen verzonden, waarna hetzelve dadelijk na het comité-generaal is bespreekt geworden.

Zoo men verneemt, heeft Z. M. tot minister van justitie, en interim, tot vervanging van den heer *van Maanen*, benoemd den heer *van Pallandt van Keppel*, minister van staat, belast met de generale directie van de hervormde en andere eerediensten, behalve de R. K.

De tijdingen van Lissabon van den 5den dezer, over Engeland ontvangen, waren zeer verontrustend: alles was aldaar in verwarring en men sprak niet dan van arrestatien. Daar waren twee fransche schepen onder de driekleurige vlag aangekomen; het gouvernement had terstond soldaten aan boord gezonden, met last, om die vlag te strijken. Ook te Oporto stonden de zaken niet gunstig: in het laatst van Augustus had zich eene bende Guerrillas, 400 man sterk, nabij die stad vertoofd en had de uit Oporto tegen haar gezonden troepen verslagen. In de stad zelve werd voor eenen algemeenen opstand gevreesd; de straten waren met geschut beplant, om denzelfden tegen te gaan.

Er zijn twee nieuwe kampvechters voor de goede zaak opgetreden! De *Catholique* van den 15, dezer heeft ons deze heeren kennen. Zij noemen zich *Edouard Berton* en *F. de la Rue*. Wij haasten ons, om ook het onze te doen, ten einde deze namen aan de vergetelheid te onttrekken. Onze lezers zullen vast denken, dat deze beide heeren ten minste geoefende rechtsgeleerden en ervaren staatsmannen zijn. Verre van daar — dan zouden zij zwijgen. De genoemde heeren zijn *Elèves en doct.* Gelukkig de zaak, die zulke voorvechters heeft?

GRAVENHAGEN, — 19den September.

Z. M. heeft heden morgen de godsdienstoefening in de Grote kerk bijgewoond.

Heden zijn de afdeelingen van de Tweede kamer weder vergaderd geweest over het adres aan den Koning. Daarna is de centrale afdeeling bijeengekomen. Morgen zal in comité-generaal over het voorgesteld adres worden beraadslagd.

Een aantal vrijwilligers uit verschillende gedeelten der Noordelijke Provincien ontvangen hier hun uniform als grenadiers-jagers enz. Het thier in bezetting liggende bataljon jagers heeft sedert eenige dagen de geheele wapenrusting bekomen. Het aan-

I. verlofgangers en vrijwilligers deels voor hunne korpsen of voor het instructie-bataljon bestemd, bevinden zich op dit oogenblik alhier.

— Een nieuw staatkundig blad is alhier bij den drukker *Eduard Genhuysen* in het licht verschenen, onder den titel van de *Standard*.

— Gisteren avond hebben *H. H. M. M.* de koning en koningin benevens de overige alhier aanwezige leden van de koninklijke familie, en de pruisische prins en prinsessen, den schouwburg met Hoogstderzelver tegenwoordigheid vereerd, en zijn aldaar door een groot getal aanschouwers met het levendigste vreugdejuich ontvangen en begroet geworden.

Arr, den 16den September.

In den morgen van den 14den waren er, door de militaire autoriteiten, bevelen uitgevaardigd, om de Corps de gardes aan de poorten dezer vesting te barrikaderen en de velders er uit te nemen. Het volk scheen zulks kwajlijk op te vatten en onze stad, waarin tot dus verre geene andere ongeregelheden waren voorgevallen, dan, onttrent acht dagen geleden, bij gelegenheid van een gevecht, dat de *Willems* van hier naar Brussel vertrokken waren, doch welke geringe ongeregelheden dadelijk, bij het loegen straffen van dat gerucht, opgehouden hadden, — onze stad, zag gen wij, was bijna in een bloedtooneel veranderd geworden.

Op dien dag, omstreeks half elf ure des morgens, werden de passades, planken en andere tot de barrikades aan de poort van Mons gebezigde materialen, door het volk, uit elkander gerukt, en onder den kreet van *Leven de Belgen! Weg met de militaire barrikades!* in de werken geworpen.

Een groot gedeelte der regering met de beide schepenen kwamen bijeen. De officieren der burgerwacht, de plaats-kommandant, die te Ath zeer bemind is, en de luitenant-kolonel der genie woonden deze vergadering bij, waarin besloten werd, dat terstond alle betoob van vjandelijkheden zou ophouden; het volk, dit vernomen hebbende, scheen tot bedaren te komen. Niettemin werden de passades van de wallen gerukt en in het water geworpen. Daarna begaven de muniters zich naar het *Stadhuis* en vorderden, dat de kruid-magazijnen door de burgerwacht bewaakt, en de stukken, die in de kazernen geplaatst waren, dadelijk wederom naar het *Tuighuis* gebragt moesten worden.

Men besloot ook hierin het volk zijnen zin te geven, zeggende, dat niemand anders voor de rust kon instaan. — Kortom de kruidhuizen worden door eenen burger en eenen militairen schiedwacht bewaakt, en de stukken naar het *Tuighuis* teug gebragt, na dat men te voren het volk had moeten overtuigen, dat de stukken niet geladen waren.

Luk, -- den 18den Sept.

Onze gouverneur, de heer *Sandberg*, heeft, terstond na de onlusten van den avond van den 15den (*zie ons vorig nummer*), te weten op den 16den dezer, eenen brief aan den bisschop van Luk geschreven, met verzoek, dat de heeren pastoors en kapellanen, door hunne vermaningen, hetzij van den predikstoel, hetzij aan de huizen, kortom door alle middelen, welke hunne ijver en liefde tot instandhouding der goede orde hun zullen ingeven, mogten medewerken tot herstel van rust en orde in de provincie Luk. Onmiddellijk na de ontvangst van dief brief, is de volgende circulaire aan alle pastoors, kapellanen, enz: enz., van wege den bisschop, uitgezonden geworden:

Verzoek, en de bede van den gouverneur, der provincie, instandhouding van de rust en orde, in de provincie Luk, dat zij, door hunne vermaningen, zoo aan de huizen als van den predikstoel, kortom door alle middelen, welke hunne ijver voor de godsdienst en de liefde voor de goede orde hun kunnen ingeven, tot de handhaving van rust en orde gelieven mede te werken. Ik vertrouw genoegzaam op hunne goede gezindheid en op hunne vlijheid, om zeker te zijn, dat zij binnen den kortst mogelijken tijd, en ook nog beden, de geschiktste maatregelen daartoe zullen nemen. *H. Blij, enz.*

Den 16den Sept. 1850. *Tilquin.*

In naam van den bisschop, voor het oogenblik afwezig.

Alles is overigens heden alhier stil; de genomen maatregelen van politie worden geredelijk ten uitvoer gebragt; alleen die van de huizen des nachts te verlichten wordt niet overal nagekomen.

Nog ziet hier het volgende het licht:
De gouverneur der provincie Luk aan de burgerlijke regering derselver provincie.

Dat wordt nu op nieuw gesproken van kleine beelden-plaats-

aan, die pogingen zouden doen, om zich op nieuw in sommige oorden dezer provincie te organiseren; deze ongerustheid komt mij, na de gevoelige lessen, welke de roovers ontvangen hebben, niet zeer gegrond voor. Uw ijver behoeft zekerlijk geenszins aanspraak te worden; het is niettemin mijn pligt, u, mijne Heeren, te herinneren, dat, volgens de wet van den 10den Vendemiaire IV^e jaar, de gemeenten civiel verantwoordelijk zijn voor iederen oploop of iedere plandering, welke in dezelve moogt begaan worden. *SANDBERG.*

De regerings-raad dezer stad heeft twee publicatien uitgevaardigd, waer van de voorbije inhoud alhier volgt:

1^o. De regerings-raad verwtigt de kooplieden en alle daarbij belanghebbenden, dat de handel in en aankomst van granen binnen de stad, na voortdoring, ten gevolge van het besluit van den 30 Aug. 1848, de grootste vrijheid en veiligheid genieten.

2^o. De regeringsraad brengt op nieuw ter kennis van deszelfs medeburgers, dat er, overeenkomstig het besluit van den 15den dezer maand September, dagelijks vier duizend bouws voor brand danks door de commissies tot het verlenen van hulp en bijstand zullen worden afgeleverd.

Nog ziet alhier het licht een reglement voor de *Lukische stedelijke wacht*, waarin, op boeten en penaltiteiten, de burgers gelast worden, zich in dezelve te doen inschrijven, de namen dergenen, die zich aan het doen van dienst, boeten en straffen weten te onttrekken, zullen in de Courant publiek gemaakt worden.

Namen, den 18den September.

Onze stad is gisteren in staat van beleg verklaard; de poorten zijn gesloten; het geschut wordt op de wallen gebragt en niemand mag de stad in- of uit, zonder van een verlofkaartje voorzien te zijn. Heden is men bezig met een militaire visitatie aan het bureau van den *Commissaris de la Sambre* te doen; de stad wordt door patrouilles doorzocht, en daar zijn eenige arrestatien gedaan. Alle goede burgers, minnaars van rust en orde, zijn zeer te vreden met de zeer gematigde proclamatie van den generaal van *Gen*. Zie hier de tekst.

P. A. O. S. L. A. M. A. T. I. E.

Ik had mij gewenscht, dat de bewoners dezer stad een maatregel te kunnen besparen, tot welke ik sedert lang genantigd was en het was mij aangenaam, denzelfden te zien vaststellen, ten einde uwe dagelijksche werkzaamheden niet te hinderen. Nu, nu ik spreek van dien van uwe stad in staat van beleg te stellen. Bevelen, die ik op het oogenblik van het departement van oorlog ontvang, gelasten mij deze proclamatie niet langer uit te stellen, zoo dat ik u, dienvolgens bij deze aankondig, dat de stad Namen met hare citadel in staat van beleg gesteld is.

Ik zal de bij dergelijke gebruikelijke en goddige maatregelen zoo veel mogelijk verzachten, maar belast mij, van heden af, bij uitlating, met de burgerlijke politie en met de verblijvingen tegen de belhamels en aanstokers, welke de publieke rust mogten zoeken te storen.

Inwoners van Namen, gij hebt dezen maatregel met gestrengheid te danken aan een handte, en vooral aan eenige schrijvers, die slechts op eenen naam, en niet op hunne geschriften, de koning tegen de maatregel (ik herhaalt het), die ik u hierbij verzoek, te verzoeken.

Indien ik de maatregel niet gevonden had, die ik reeds gehad had te hopen in het opsporen en straffen der schuldigen, zou het departement van oorlog, met regt vergramd over alle de pogingen der blad-schrijvers, om de getrouwheid der troepen van het wankelen te brengen, dat geene mist hebben bevelen, wat ik u thans mededeel, maar te vergeefs heb ik alreeds gestrengde maatregelen beproefd, thans is het geen tijd meer.

Ik verwtigt derhalve allen en eenen ieder, dat zij zich in de twee gevallen van vaststelling, die ik u hierbij van opstand zullen stellen, vervolgen zullen, want dat de gestrengheid, welke de mij opgedragen maatregel voorschrijft.

Inwoners van Namen, legte uwe ooren, sedert drie weken, eenige vijandige schiedwachten, te weten gedrag of in dat van mijne troepen bespeurd worden, die zelfs aan de dagblad-schrijvers, welke ik be-doel, niet mijn volle en geheele geduld hebben, het is nu, dat zullen een einde nemen; de belediging is te groot en de zaak moet verholpen worden.

Wat de uitoefening van mijne maatregel betreft, is hetzelve reeds voorgescreven in de paragrafen 101 en volgende van het artikel 4, titel 6 van het koninklijk decreet van den 10den Vendemiaire 1848, en nog in werking.

Het schijnt, dat velen op de beloften van Frankrijk, van zich in onze zaken niet te mengen, rustigjes bouwen. Ook de diplomatie neemt, schijnt het, gemakshalve, hier en daar de houding aan, zich daarop te verlaten. Niemand late zich daarom wegsteppen. De Belgischgezinde partij, voortgestuwd door vermogende uitgeverij, door welke hoogmoed en valschijn vryheidsstrefde, en dag aan dag gevoed door eenereeks van zamenspannende journaalen, van de hoofdstad van België af, tot aan die van Frankrijk toe, — die partij ontveelt zich vrijelijk en krachtig? Wie zou het haar beletten? Losbandigheid is in Frankrijk tot staatsbeginsel verheven; het algemeen beveling omschrijft er de vryheid niet meer; en de Koning, van gezag nog ontbloot, zal, ténzij hij zich gezag aanmatigt, slechts slaaf of slagtoffer zijn van iedere heerschende partij. Wat zeggen dan beloften en woorden? Gebruikt de Belgischgezinde partij hare kansen, is zij eenmaal genaderd aan de voeten des troons, dan moge die Koning hebben beloofd en bezworen bij zijn zwaard of bij zijne eer, de keus zal slechts zijn: » het hoofd in den schoot » of » het hoofd voor de voeten.

Is de keus hier voor den Franchnan misgeleijk?

Wanneer men met oplettendheid de tegenwoordige onlusten in sommige gedeelten van Zuid-Nederland beschouwt, weet men niet waarover zich meer te verwonderen: over den invloed van dagbladen, wier grootste inhoud in erkende logentiaal bestaat, of over de onzedelijkheid van menschen uit de fatsoenlijkste standen, die zich niet het schrijven van zulke bladen verlegen. Naar mate de eigendike roeping der schrijvers edeler is, zinkt der zelve roepende onedelheid, en wee de ellendelingen, die, in verzoeking van de ongekochte handlangers van nog sweeter woens, de periodieke drukpers misbruiken tot aanhizing van gelukkige burgers tegen hunne wettige regering, tot vorkplanting van heillooze leeringen, in een woord, tot verlamming der onrele lachters en eenen natie. Dat dit laatste aan de nietswaardiger naam al te zeer gelukt is blijkt uit hetgeen wij tegenwoordig zien. De zedelijke kracht, die vroeger in Brussel reeds zeer verzwakt zijn, daar er met een onafhankelijk burger als een genaderd, *Courcier* in zijne wansteltelijke naaktheid aan de openbaarheid. Diep moet het zedelijk gevoel gevallen zijn na de bekendwording der belangrijkste briefwisseling, die in de laatste dagen verscheen, nog het *leue de Posten* kan aanheffen, en mannen aan het hoofd der zaken roepen, die, door hun aandeel in die briefwisseling, zoo wel van hunne staatkundige als zedelijke zijde, gebrandmerkt zijn. Lang kan echter dat van lozen en bedrog niet duren. De opvolging van misleidende berichten, door de tolken der factie verspreid, verzoekt reeds hunne swakte; want waar, werkelijk hunne zaak die der waarheid, zij zouden geene logentiaal in het belang dier zaak hebben. De overdrevenheid der tolken, hunne strekking, maar gezond verstand gelijkt, is niets meer dan de stupideit der stervende natuur. Reeds zijn de bedragers ontmaskerd; weldra zal hun loen hun geworden; terwijl het voor de bedrogenen te hopen is, dat het tegenwoordige hun tot waarschuwing voor de toekomst moge strekken.

Een schone droom, die van verbroedering tusschen Noord- en Zuid-Nederland, het voorwerp van zoo veel pogingen en opofferingen is, is door de laatste gebeurtenissen, die de twee hoofdsteden van België, Brussel en Antwerpen, reeds van zijne kaart had uitgewischt, kleine haar thans sterker dan voorheen. Hare strekking is echter anders dan de Unionisten hare wel wilden bepalen. Volgens dezen zou aan deze van den Moer- geen andere redachtich gevoel meer bestaanbaar zijn en zoudt aan dien over de grenzen moeten gepast worden. — In het *Hollandsch diep*, waarvoor zelfs de heldhaftige *Prins* is de linniet van het oude Nederland niet de welke gewesten van Vlaams niet worden.

Wanneer het *diep*, te midden van brandstichting en roof, al is gene blende koorts ontvopen, tot stand komt; wanneer er werkelijk eene scheiding tusschen *Holland* en *Belgie* wordt te wege gebracht en dit laatste gedeelte zich, onder anderen der gedoemde voorlegten, ook in de onbepaalde vryheid van het *diep* derwa zal mogen verheugen, dan zal het weldra niet moegen- zinnig de ware grenzen aan te wijzen. Daarop raden wij ieder aan om op het voorbeeld van den heer *Dun*, elke provincie naar hare eigene geringere verlichting, met eene sterker tint *O. I.* te bepalen. Noord-Nederland alsdan geene de minste beletselen ken-

nende, om haar, uitmuntend, door geleerde vreemdelingen gehuldigd onderwijs, te blijven handhaven, zal op dien weg voortgaan en de heldere tint der verlichting blijven verdienen. Voor de nu naar eene onbepaalde vryheid onderwezene zal geen *O. I.* inkt gespaard behoeven te worden, en de grenslijn zal zich van zelve in eenen kromlijnigen, handen kant teekenen.

De leden der Tweede Kamer, die te Brussel eene provisionele vergadering hadden beraamd, leggen te 's Hage eene hartstogtelijke geestdrift voor den konings persoon aan den dag. Die getrouwen! hoe veredelt die houding hunne zaak! Bij de opening der staten, schreevden zij luidkeels met de jaichende menigte; zij zwaaiden met de breed versierde hoeden; — zij zijn het, die *Wilhelms zwaarden blazen!*

ADVERTENTIE.

Op heden overleed op het onverwachts ten huize van mijnen Eer- der den Wel Edele Gestrengen Heer Ritmeester **RAMBONNET**, mijne hartelijk geliefde Echtgenoot, **ANNA PETRONELLA ALEIDA-SCHUIJERBURG**, mijn nalatende twee Kinderen, te Nam ont hun verlies te besouwen, en waarvan het oudste mede zeer gevaarlijk zrek ligt. Wat ik gevoele bij dit ongelukkig overval van haar die gedurende de zeven jaren onzer samenleving, in de getrouwste vervulling van hare pligten als gade en moeder het geluk mijns levens mogt uitmaken, is Gode bekend. Famielie en vrienden van wiens deelneming ik mijn overtuigd houde, gelieven deze als bijzondere kennisgeving waartoe de droefheid mijn buiten staat stelt aan te nemen.

Breda, den 17 Sept. 1850. **L. H. RAMBONNET**
Prederechter te 's Halp.

AMORTISATIE SIJNDICAAT.

Administratie Provincie
ARNHEM NOORD-BRABAND.

PUBLIEKE VERPACHTING

Van het *land* genaamd het *NIEUW-VEER*, *land* *DE AGENT VAN HET DISTRICT ZEVENBERGEN*, *land* *BREDA*, als daartoe behoorlijk geautoriseerd, zal, ten overstaan van den heer Burgemeester van *Zevenbergen*, op Dinsdag den 23 September 1850, des voormiddags om 10 ure, ten Gemeentehuize van *Zevenbergen*, in het openbaar verpachten, te weten *HEFFONTE-VEER* genaamd *HET NIEUW-VEER*, met het daarbij behoorende *HUIS, SCHUER, REET*, enz. Meevens 13 Bunders, 95 Rodden en 39 Ellen, *ZAAI* en *WELAND*, staande en gelegen onder *Ten*, voor *zeven* achtereenvolgende jaren, te aanvangen met 1^o Januarij 1851.

De Konditien van Verpachting kunnen, van heden af, de dag te ten Kantore van opgenoemden Agent binnen *Zevenbergen*, worden gelezen, alwaar ook nadere informentien te bekomen zijn.

Zevenbergen, den 12 Augustus 1850.
De Agent voordoende **GROENE**

OVERDREDENE MILITAIEREN.

Een groot getal abdoelbrieven van Nederland, die gedurende de laatste oorlogen in Rusland, Spanje, Denemarken en Frankrijk overladen zijn, berusten ten Kantore van den *Agent* te Gant, der dispositie van diegene, die de vrag om hebben gedaan.

De Burgemeester en Assessoren der Gemeente *Princen* brengen ter kennis van de *Princen* de gewone *KERMIS* van *J. A. M. A. J. S. T. E. N.* van *Princen* en *Princen*, uit hoofde der thans standigheden, die op 17 September 1850.

De Burgemeester en Assessoren voornoemd **L. UYSTERBURG**
Ter ordonnansie, *Princen*
De Secretaris, *Princen*
SIMON

AAN DE HEEREN BOEKHANDELAREN.

De Uitgevers dezer verzoeken hunne goedwilligheid, wanneer zij meer dan een gewoon getal exemplaren verlangden, van het door om, uit te geven welk *SCHETS DER ALGEMEENE GESCHIEDENIS DER OUDEN VADERLANDS*. Ten dienste vooral der Aspiranten der Militaire bij de Koninklijke Militaire Akademie. Door *J. BOSCH*, hoogleeraar bij genoemde *K. M. A.*, gelieve hiervan spoedig *Francos*, opgave te doen.

Te Breda, bij **BROESE & Co.**, Boekdrukkers en Boekverkoopers.